HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ועוד הניח רבינו שמואל מהא למניין במוספתא דשביעית הטומן את הלוף בשביעית ר"מ אומר עונתו בעניך כדי שלא יפתח ואת"ש שאין ראיה לדבר זכר לדבר (ירמיה לג) ומתחת בכלי חרס למען יעמדו ימים רבים וגראה לר"ת דבשל חרס מהניא נקיבה לבל בשל עץ לפי' נקוב לא מהני מידי ופסיקא דגיטין (דף ז: ושם) בשל חרס ונקובה ואין במים כאין בה שהעפר נדבק ועשה רגבים ומותם את הנקב והא דלא מהני כהא גבי ספינה כאן בנקובה כאן בשאינה נקובה משום דהיינו שיורא דעיקר ובפינה נקובה אין מידיחין את הנקב בספינה מידוח אחר ועוד דמה שיכול להעמיד בספינה של עץ מעמיד משום דמתח ספינה לאו דחזקה ומיחת השתא בכל שהו כמו מתח מדות בכלי חרס טוי כולהו בחזק דמדה בווקא דשנה שניה זורעה בשל עץ אינו כן דמצי למיחת בכלי חרס ולזרוע בו שנה שלישית ורביעית ואינו יכול לעשות כן בשל עץ ומיהו אי נמי כיון דבשל עץ אינו יכול לזרוע בו שנה שלישית ורביעית א